

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 315/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **OB-BELSTAV, s.r.o.**, Olešná 500, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., 17. novembra 3215, Čadca, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cob/189/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15Cob/63/2022. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiada priznať finančné zadostučinenie vo výške 4 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na Okresnom súde Nové Zámky je pod sp. zn. 15Cb/174/2016 vedené konanie o zaplatenie sumy 18 483,26 eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej faktúry vyúčtovanej žalovanému (mesto Nové Zámky, pozn.) podľa zmluvy o dielo. Okresný súd rozsudkom č. k. 15C/174/2016-293 z 11. júna 2018 žalobe vyhovel a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 15Cob/143/2018 z 9. júla 2019 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/10/2021 z 31. marca 2022 bol rozsudok krajského súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

4. Po vrátení veci Krajský súd v Nitre postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave ako funkčne príslušnému podľa § 34 ods. 2 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 22 písm. d) CSP. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že spis bol predložený 14. decembra 2023 Krajskému súdu v Bratislave, kde je odvolacie konanie, ktoré je predmetom tejto ústavnej sťažnosti, aktuálne vedené pod sp. zn. 7Cob/189/2023. V odvolacom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté.

5. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zbytočnými prietahmi Krajského súdu v Bratislave v napadnutom odvolacom konaní. Poukazujúc na celkovú dĺžku konania ako celku, ktoré predstavuje dobu 9 rokov, sťažovateľ v podstatnom uviedol, že Krajský súd v Bratislave nevykonal v odvolacom konaní žiadne procesné úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci. Zbytočné prietahy spočívajú v jeho nečinnosti, pričom ide o zavinené nekonanie, čo má za následok objektívnymi dôvodmi neobhájiteľné predlžovanie konania ako celku.

6. Aj po 9 rokoch súdnych konaní, s ktorými vznikli sťažovateľovi nemalé náklady, sa sťažovateľ nachádza v stave právnej neistoty a navyše je jasné, že trovy konania stále narastajú, čo samo osebe dáva predpoklad nehospodárnosti vedenia súdneho konania. Po právnej stránke ide o štandardnú vec, nejde o zložitý prípad, kde by bolo treba posúdiť veľké množstvo dôkazov alebo vypočítať veľa svedkov. Sťažovateľ bol vždy v konaní súčinný, využíval právne prostriedky ochrany práv podaním relevantných vyjadrení, návrhov a zúčastňoval sa ústnych pojednávaní. Reagoval na výzvy súdu bezodkladne, resp. v súdom určených lehotách.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Bratislave v napadnutom odvolacom konaní. Sťažovateľ nesprávne uviedol spisovú značku 15Cob/63/2022, čo je spisová značka, pod ktorou bolo vedené odvolacie konanie na Krajskom súde v Nitre. Ústavný súd dopytom zistil, že odvolacie konanie je vedené Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 7Cob/189/2023.

8. Sťažovateľ v súvislosti s tvrdením o existencii zbytočných prietáhov a s jeho právnou neistotou poukázal aj na priebeh konania ako celku. V petite ústavnej sťažnosti však označil za porušovateľa svojich práv len Krajský súd v Bratislave. V súlade s § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým v jeho viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 43 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany (m. m. IV. ÚS 415/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom. Zároveň platí, že tvrdenia o porušení ústavy, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, je potrebné považovať iba za súčasť jeho argumentácie. Vzhľadom na uvedené bol ústavný súd oprávnený posudzovať existenciu zbytočných

priťahov výlučne v napadnutom odvolacom konaní Krajského súdu v Bratislave, nie v konaní ako celku.

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. IV. ÚS 302/2020).

10. V tomto kontexte ústavný súd dáva do pozornosti aj rozhodovaciu prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok ESLP z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

11. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

12. Posudzujúc dĺžku napadnutého konania od predloženia veci krajskému súdu (14. 12. 2023) do podania ústavnej sťažnosti (1 rok a 6 mesiacov), ústavný súd aj pri naznačovanej nečinnosti krajského súdu konštatuje, že jeho aktuálna dĺžka nedosahuje limity s potenciálom dosiahnuť ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Celková dĺžka napadnutého odvolacieho konania je zlučiteľná s obsahom označeného základného práva sťažovateľa, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že dĺžka konania ako celku môže byť z ústavnoprávneho hľadiska problematická, rozsah a dôvody prezentované v ústavnej sťažnosti však predstavujú jasné limity jeho prieskumu a neumožňujú skúmať napadnuté konanie ako celok. Toto rozhodnutie však nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu